

[Indenrigsministeren]

Regeringen må derfor afvise forslaget om, at børnetandplejen skal gives på offentlige klinikker. Jeg vil i denne forbindelse fremhæve, at den redegørelse om tandplejens fremtidige organisering, som sundhedsstyrelsen afgav her i foråret 1985, netop siger, at den såkaldte dispensationstandpleje har været et godt alternativ til tandpleje på kommunale klinikker, og at den har imødekommet lokale ønsker og krav om tilrettelæggelsen af børnetandplejen. Det synes jeg er vigtigt.

Hertil kommer, at vi i de kommende år må gennemføre en tilpasning af børnetandplejen til det faldende børnetal og den forbedrede tandsundhed. Det nødvendiggør her som på mange andre områder, at vi sikrer fleksibilitet i systemet, og det kan vi bl.a. imødekomme ved at give kommunerne større frihed også på tandplejeområdet.

Intentionerne bag forslaget om etablering af en forebyggende og behandlende tandplejeordning for alle over 20 år giver mig ikke anledning til nogen særlige bemærkninger; jeg kan kun være enig. De samme tanker er da også, som jeg allerede har sagt, indeholdt og konkretiseret i regeringens forslag.

Jeg må derimod afvise forslaget om etablering af vederlagsfri kommunale tandplejeordninger for ældre og andre vanskeligt stillede grupper. I folketingsåret 1984-85 fremsatte socialdemokratiet forslag om, at kommunerne skulle kunne anvende de kommunale klinikker til forebyggende og behandlende tandpleje for andre særlige grupper. Det fremgik af den debat, vi den 22. november 1984 havde om dette forslag, at der også i det tidligere forslag særlig var tænkt på tandpleje for vores ældre medborgere.

Forslaget blev dengang afvist af et klart flertal i folketinget. Det synes jeg var rigtigt. På den baggrund kan man selvfølgelig godt undre sig over, at der nu fremsættes et lignende forslag, men det er selvfølgelig socialdemokratiets ret, og jeg vil da også medgive socialdemokratiet, at tandplejen for de ældre er et vigtigt problem.

Jeg er selvfølgelig opmærksom på, at der i det nu foreliggende beslutningsforslag ikke er tale om, at de ældres tandpleje nødvendigvis skal varetages på kommunale klinikker, og det er da en forbedring i forhold til det forrige forslag. Jeg er overbevist om, at mange ældre gerne vil være fri for at blive betragtet

som vanskeligt stillede; derfor kan jeg ikke rigtig lide formuleringen i forslaget.

Da vi sidst her i folketinget behandlede spørgsmålet om de ældres tandpleje, gav jeg udtryk for, at ældretandplejeproblemerne måtte diskuteres som led i en samlet tand-sundhedspolitik. Det udgangspunkt må vi holde fast i, og det er da også indeholdt i regeringens lovforslag, for det er vigtigt til stadighed at slå fast, at ældre, selv om de kan have særlige problemer, også kan være lige så sprællevende, som vi andre forhåbentlig er; derfor er alder ikke et kriterium for, hvordan vi skal indrette vores systemer.

Den opgave, der forestår, er derfor at sikre, at det tandplejetilbud, som stilles til rådighed for den voksne befolkning, også bliver relevant for de ældre, men heri ligger jo også, at de ældre som udgangspunkt skal behandles fuldstændig på linje med den øvrige voksne befolkning, hvor vi overhovedet kan. De skal derfor som udgangspunkt have samme adgang til tilskud. De ældre, der af økonomiske grunde har behov for særlige tilskud, har mulighed for at søge om det efter reglerne i pensionslovgivningen.

Regeringens forslag giver kommunerne mulighed for at tilbyde forebyggende og behandlende tandpleje til personer, der er særlig vanskeligt stillede som følge af nedsat færdighed, eller fordi de har et vidtgående fysisk eller psykisk handicap. Det er ikke tanken, at et sådant kommunalt tandplejetilbud skal være vederlagsfrit. De personer, der tager imod et kommunalt tilbud, vil normalt skulle betale det samme som alle andre, og de skal på tilsvarende vis søge tilskud efter bistands- eller pensionslovgivningen, for at systemet også for disse grupper kan ligge så nær det almindelige som muligt. Den omstændighed, at folk har svært ved selv at udnytte de almindelige tandplejetilbud, er ikke nødvendigvis ensbetydende med, at de er dårligere stillet økonomisk end andre grupper i befolkningen, og de skal derfor naturligvis behandles som den øvrige voksne befolkning i økonomisk henseende. Det er vist det mest anstændige.

På baggrund af disse bemærkninger må jeg derfor afvise det socialdemokratiske forslag, som i øvrigt også efter min opfattelse, som jeg sagde før, er lidt overflødigt nu, da regeringen fremsætter dette forslag. Jeg har hele tiden sagt, at regeringens mål var en